

FÄRGSOPPA, f. 1. Vatten, hvarti vid tygers färgning färgstoffer kokas, för att ur dem urdraga de färgande ämnena.

FÄRGSPAD, n. 5. Se *Färgsoppa*.

FÄRGSPADE, m. 2. pl. — *spadar*. Liten tråspade, som begagnas vid färgrifning, för att upphämta den färdigrifna färgen.

FÄRGSPEL, n. 5. 1) Ögonblicklig skiftning emellan en mängd granna färger. — 2) Se *Färgprakt*.

FÄRGSEPKTER, färrispräcktr, n. 5. pl. — *spektrer*. (fys.) Färgad strimma, som, om man leder en solstråle genom ett rundt hål in i en mörk kammare, så att den brytes genom ett med ena kanten nedåt vändt prisma, visar sig på ett hvitt papper, fästadt på det ställe, der solstrålen går fram, och som nederst är röd, dernäst orange-gul, så gul, grön, blå, mörkblå och slutligen violett (Regnbågens färger). Kallas äfven Färgbild. [-specter.]

FÄRGSPRIDNING, f. 2. (fys.) Färgbildning genom ljusets brytning.

FÄRGSPAN, m. 5. Se *Färgspade*.

FÄRGSTEN, n. 2. Se *Risfåll*.

FÄRGSTOFF, n. 5. Se *Färgämne*. Brukas mest som handelsterm.

Anm. Borde rätteligen skrivas *Färgstoff*, emedan det kommer af det tyska *Farbenstoff* (af *Stoff*, ämne), men ej af svenska ordet *Stoft*.

FÄRGSTRYKA, v. a. 3. (böjes som *Stryka*) Anstryka med färg (t. ex. ett hus, ett plank). — *Färgstrykande*, n. 4. o. *Färgstrykning*, f. 2.

FÄRGSUDDARE, m. 5. Föraktlig benämning på en dålig målare. — *Syn*. Färgklåpare, Plankstrykare.

FÄRGTILLVERKNING, f. 2. Tillredning af målarfärger och färgstoffer.

FÄRGTON, m. 5. Färgskiftning (bem. 2). Nytt ord, infördt ifrån tyskan och begagnadt endast i det litterära och konstspråket.

FÄRGTRYCK, n. 5. 1) Tryckning på papper med färger. — 2) Konsten att så trycka. — 3) Hvad som så blifvit tryckt.

FÄRGTRÄ, n. sing. Trä, som innehåller färgämne, t. ex. Bresiljeträdet.

FÄRGTÖRNE, n. 4. Buskväxt i Södra Europa, hvars bär, i handeln kallade Grains d'Avignon, gifva lifliga gula färger. Rhamnus infectorius.

FÄRGVALS, m. 2. Se *Svårtvals*.

FÄRGVARA, f. 1. Allehanda slags färg, såsom handelsvara betraktad.

FÄRGVÄTSKA, f. 1. Med färgande ämnen uppblandad vätska, som begagnas till färgning.

FÄRGVÄXT, c. 5. Växt, hvars blad eller rötter begagnas till färgning.

FÄRGÄMNE, n. 4. Ämne, som företrädesvis återkastar vissa färgade ljusstrålar och meddelar andra kroppar samma egenskaper.

FÄRJÄ, f. 1. Fyrkantig, bred farkost med flat botten, hvarpå personer och saker transporteras tvärs öfver ett sund eller en flod. *Föra*, fara öfver på f.

FÄRJÄ, v. a. 1. *F. öfver*, öfverföra på färja.

FÄRJBÅT, m. 2. Rodd- eller segelbåt, som hyres för kortare sjöresor.

FÄRJKARL, m. 2. Den, som förer en färja.

FÄRJMAN, m. 5. pl. — *män*. Ägare af en färjbåt.

FÄRJMANSLAG, n. 5. Förening af färjbåtsägare, hvilka turvis uthyra sina farkoster, för transporterande af folk och gods till ett visst ställe.

FÄRJPENNINGAR, m. 2. pl. Afgift för öfverfart på färja eller färjbåt.

FÄRJSTAD, m. 5. pl. — *städer*, eller

FÄRJSTÄLLE, n. 4. Ställe, der en färja går öfver ifrån ena stranden till den andra.

FÄRLA, **FÄRNISSA**, se *Ferla*, *Fernissa*.

FÄRNA, f. 1. Mjukfenig fisk, 2 fot lång, tjock, blå, med stora blåkantade fjäll. Cyprinus Cephalus.

FÄRRE, komparativ af *Få*, a.

FÄRS, m. 5. (af fr. *Farce*) Hackadt kött eller fisk, tillagadt med ägg, rifvet bröd, kryddor m. m., och begagnadt som fyllning i fågel, fisk o. s. v., eller också som egen maträtt. [Fers.]

FÄRSERA, v. a. 1. (kok.) Fylla med färs. — *Färserande*, n. 4. o. *Färsering*, f. 2.

FÄRSING, se *Fjersing*.

FÄRSK, a. 2. 1) (om mat- och dricksvaror)

a) Nyligen tillagad, bakad, bryggd, plockad, tjärnad, o. s. v. *F-t bröd*, *dricka*, *öl*, *vin*. *F-a fikon*. *F-t smör*. — b) Ej saltad, ej rökt eller inlagd. *F-t kött*. *F. fisk*, *sill*, *ströming*. —

2) Som nyligen blifvit gjord, händt, tillkommit. *Spåren äro ännu helt f-a*. När såret ännu är *f-t*. *F-a bref*, nyligen emottagna. *Bref af f-t datum*. *F-a nyheter*. (Fig.) *Deras vänskap är ännu helt f*. *En f. sorg*, som man nyligen fått. *På f. gerning*, strax efter gerningens begående; (fam.) genast, oförtöfvadt.

FÄRSKA, v. a. 1. I smedjehärd förvandla tackjern, så att det blir smidigt, d. v. s. till stångjern. — V. n. Säges om jernet i härden, då dess massa tjocknar och stelnar till färska eller färskjern.

FÄRSKA, f. 1. I smedjehärd, under värmlästerns inflytande, sammanlupen, stelnad, otät massa af olikartadt jern, i hvars mellanrum mycken slagg är innesluten. Kallas äfv. Färskjern.

FÄRSKHET, f. 5. Egenskapen att vara färsk.

FÄRSKHÄRD, m. 2. Smedjehärd, hvarti tackjern färskas.

FÄRSKJERN, n. 5. Se *Färska*, f.

FÄRSKNING, f. 2. Den operation, hvarigenom i smedjehärd tackjern förvandlas till smidigt jern eller stångjern, och hvarvid en del af dess kolhalt bortbrännes.

FÄRSKSIDA, f. 1. (jernetillv.) Öfra sidan af en smälta.

FÄRSKSLAGG, m. 5. Den jernhaltigare slagg, som vid färskning bildar sig och till en del är innesluten i smälten, men uttrinner vid dess sönderhuggnung eller utträckning under stångjernshammaren.

FÄRSKSMIDE, n. 4. Det slags sätt att förvandla tackjernet till stångjern, som verkställes i en och samma härd och på samma gång.

FÄRSKÖL, n. 5. Nyligen brygdt öl.

FÄSS ell. **FÄSTING**, m. 2. (prov.) Halmstrass.

FÄST, se *Fest*.

FÄSTA, v. a. 2. (böjes äfv. efter 1 konj., utom i Ind. pres. sing., der det alltid heter *Fäster*, och Imper. sing. *Fäst*) 1) Göra fast (bem. 5). *F. en bandros vid en hatt*. *F. band på en klädning*. *Med en nål f. något vid väggen*. *F. ändan af en tråd*. *F. en kråsnål i nattkappan*. *F. en båt*. *F. en påle i jorden*. *F. med naglar, spikar*, se *Fastnagla*, *Fastspika*. *F. igen*, *ihöp*, *in*, *ned*, *till*, se *Igenfästa*, *Hopfästa*, &c. *F. omkring*, se *Kringfästa*. *F. på*, *under*, *upp*, *vid*, se *Påfästa* &c. — *Syn*. *Fastgöra*, *Fastsätta*. — 2) Förena, förbinda till fasthet. *F. murtegel med murbruk*. *F. med kalk*, *lim*, *bly*, *jern*, *silfver*. — *Syn*. Förbinda. *Binda*, *Hopfästa*. — 3) Brukas fig. i en mängd